

פרשת לך לך

צמד המילים "לך-לך" מהווה מפתח בתולדות אברהם אבינו וחיינו מתמצים בשתי הוראות "לך-לך" בפניהן הוא מועמד בנסיון.

הראשון: "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך" (י"ב, א'), כייעוד לעתיד.
האחרון: "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה" (כ"ב, ב'), המבטל לכאורה ייעוד זה.

אברהם אבינו עומד בשני נסיונות אלו וביניהם בנסיונות נוספים אחרים.

רק לאחר הדרך הארוכה הזאת מן ה'לך לך' הראשון – 'להנאתך ולטובתך' המביעה אמונה בהבטחת ה', ועד ה'לך לך' האחרון המביעה אמונה בה' ובאה לדרוש ממנו הכל, נאמר לו מפי ה': "כי עתה ידעתי כי ירא א-לוהים אתה" (כ"ב, י"ב).

(מתוך הספר: "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע" – ישעיהו לייבוביץ')

פרשת שבוע: אביעד עברון

שבת פרשת לך-לך		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17:45	זמן תפילין / טלית	06:01 ← 05:57
מנחה	14:00	שחרית א'	06:10
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:39 ← 09:37
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	מנחה וערבית	17:50
לימוד "מדור לדור"	17:00	שקיעה	17:58 ← 18:04
צאת השבת	18:40	ערבית	20:10

אחות תורנית: חגית קאופמן

שבת
שלוש

הכל בראש

וְשָׂרִי אֵשֶׁת אֲבָרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֹא שִׁפְחָה מִצִּירִית וְשָׂמָּה הָגָר. וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל אֲבָרָם הִנֵּה נָא עֲצֹרֵנִי ה' מִלְּדֹת בָּא נָא אֶל שִׁפְחָתִי אוֹלִי אֲבָנָה מִמֶּנָּה וְיִשְׁמַע אֲבָרָם לְקוֹל שָׂרִי. (ט"ז א'-ג')

שרי משלימה עם דבר היותה עקרה ומבינה שעליה 'להיבנות' בשיטה אחרת. היא פונה לבעלה בהצעה שיַעֲבֹר את שפחתה במקומה והוא שומע לקולה.

וַתִּקַּח שָׂרִי אֵשֶׁת-אֲבָרָם אֶת הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ מִקֶּץ עֶשְׂרִי שָׁנִים לְשִׁבְתָּהּ אֲבָרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתֵּתֶן אֹתָהּ לְאֲבָרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה. (ג')

הגר משמשת אמנם רק כפתרון לבעיה: "וַיָּבֵא אֶל הָגָר וַתְּהַר...". אולם בכך היא זוכה לעלות, באופן זמני, מדרגת 'שיפחה' לדרגת 'אִישָׁה'.

מכאן והילך, הדברים משתבשים: "וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וַתִּקַּל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ" (ד'). הגר פועלת בחוסר שיקול דעת, "משחקת באש" ומסכנת את עתידה.

התגובה מצדה של שרי אינה מאחרת להגיע, וגם היא פועלת בחוסר שיקול דעת: "וַתַּעֲנֶה שָׂרִי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ". היא אינה מעמידה אותה במקומה כיאה לאישה במעמדה, אלא בוחרת 'לענות' אותה.

נשאלת השאלה: מה גורם לשתי הנשים לאבד את שיקול דעתן באופן כל כך קיצוני?

ובכן, מדובר בשני יצרים חזקים והפוכים שהשליטה בהם היא קשה במיוחד – גאוה וקנאה.

הלוקה בהם, מדמיין תמונה לא רציונאלית. הוא נותן דגש לפרט הבודד, מתמקד בו על חשבון התמונה הכוללת ו'מאבד את הראש'.

הגאוה גרמה להגר לדמיין שעלתה לגדולה. היא בוחרת לשכוח שבעצם רק סיפקה את הסחורה המבוקשת עבור אדוניה בעזרת גופה, ובזה מתמצה כל יתרונה על גבירתה.

הקנאה גרמה לשרי לחשוש ולדמיין שבזכות ההיריון, הגר הופכת להיות עדיפה עליה גם בתחומים אחרים, למרות שהיא עדיין שיפחתה וגורלה נתון בידה.

התנהגותה של שרי מזכה את שפחתה בנקודות חשובות והיא זוכה לברכת המלאך:

וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְאָךְ ה' הֲרֵבָה אֲרֵבָה אֶת זֶרְעֶךָ וְלֹא יִסְפָּר מֵרֵב. וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְאָךְ ה' הִנֵּךְ הָרָה וְיִלְדֶּךָ בֶּן וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמַעֵאל כִּי שָׁמַע ה' אֶל עֲנִיֶּךָ (ט"ז י'-יא')

לאחר שנים ארוכות של סבל, גם שרי זוכה סוף סוף לברכה, ומהיררכיה גבוהה יותר מזו של שיפחתה - מפי הגבורה אל הגבירה:

וַיֹּאמֶר אֶ-לֵהִים אֶל אֲבָרָהָם שָׂרִי אֲשֶׁתְּךָ לֹא תִקְרָא אֶת שְׁמָהּ שָׂרִי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ. וּבִרְכָתִי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֶּן וּבִרְכָתֶיהָ וְהָיְתָה לְגוֹיִם מְלָכִי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ (י"ז ט"ו-ט"ז)

יורם קינאן

צידן סופד לסבתא יוכבד ז"ל

יג "מי-האיש, החפץ חיים; אהב ימים, לראות טוב. יד נצר לשונך מרע; ושפתיד, מדבר מרמה.
טו סור מרע, ועשה-טוב; בקש שלום ורחמים. " (תהלים לד', יג'-טו)

סבתא אהובה!

יש בך משהו שונה, משהו לא דומה.

האישה שהיית, הצורה בה בחרת לחיות את חייך כל כך פשוטה כלפי חוץ אך עמוקה כשמתבוננים היטב. המוזיקה שבקעה מביתכם ללא הרף הייתה כמו צליל חייך, שהיו מלאים ברגשות שונים, נעימים, סוערים, מורכבים ואוהבים.

כמה למדנו ממך.

ספגנו מכם סוד על אהבה - הזוגיות עוצרת הנשימה שלך ושל סבא היוותה עבורנו מגדלאור. סוד השיר הפשוט של הלחם, ושל קילוף השקדים הזוגי שלכם שהיווה בעינינו את תמצית השיתוף הנהדר של האהבה ששרתה ביניכם, זכיתם, ושכינה הייתה ביניכם.

קיבלנו ממך לקח על איפוק - שוב, שניכם, ללא הרבה מילים, אומרים מעט ועושים הרבה. היה צריך 'להוציא' ממך את רגשותיך ומחשבותיך, בחרת את מילותיך בקפידה, אך כשדברת דבריד היו ישרים, צנועים ומדויקים.

למדנו ממך על צמצום - איכשהו, במטבח הקטנטן שלכם יצרת עולם ומלואו. לא נשכח את החלות של ערב שבת, את הסופגניות שאין כמוהן בעולם כולו ועוד מאכלים רבים ומדויקים שהיוו את הריחות והטעמים שבשבילנו הם בית.

נתת לנו שיעור חשוב בהתמודדות - שנות ילדותך ובגרותך היו מטלטלות ומורכבות. חיית בצל הבריחה מגרמניה לאורך חייך. המעבר לצילה ושינוי השפה שהיה לך לא פשוט ולאחר מכן העלייה לארץ, כל אלו זימנו לך התמודדויות שונות ומאתגרות ובכל זאת, עם כל הכאב והחרדה שסחבת, בחרת להיות אדם שמח ומילאת את ימיך בעשייה ברוכה.

לימדת אותנו מהי התמדה - יום יום הלכת לעבודה, במסירות יקית נהדרת הקפדת ללכת עם סבא לכל שיעור בשבת. ידעת לומר דברי שבח למרצים טובים וביקורות נוקבות על שיעורים שפחות אהבת.

הבנו בזכותך את חשיבות ההומור - תמיד הפליאה אותנו היכולת שלך לצחוק על עצמך, על הקיבוץ ועל החיים בכלל. היינו צריכים להקשיב קשב רב בשביל לקלוט את ההערות הציניות הנהדרות שלך על הנושאים שעלו סביב השולחן.

תודה לך סבתא, על מי שהיית בשבילנו.

הרבה ממה שאנחנו היום נזקק לזכותך.

אנחנו מקווים שיתנו לך למעלה להקשיב למוזיקה נהדרת ללא הרף.

אוהבים המון.

הנכדות והנכדים.

הספד לסבתא יוכבד – ניצן ז"ל

"ופשוטים הדברים ומותר במ לנוע..."

סבתא, אני רוצה להגיד לך משהו משמעותי, משהו מיוחד ולכבד אותך בלכתך, כי זאת הפעם האחרונה בעצם.. אבל את היית תמיד אדם פשוט, והדיבור איתך היה פשוט ואוהב ונוגע, אז אומר את הדברים הפשוטים שזלגו אל הדף יחד עם הדמעות בתפילה להצליח להיפרד ממך ולכבד אותך בפשטות ובאהבה גדולה.

חושבת מאיפה להתחיל להגיד תודה..

חוזרת אחורה לילדות המוקדמת ומגלה שהקשר איתך תמיד היה מחובר גם לקיבוץ הזה, לירוק, לשבילים, לחדר האוכל, למתפרה, ותמיד היית אשת שיחה עבורי, עם כל השתיקות והנחת, יכולנו לדבר על הכל בכל גיל.

זוכרת מגיל מאוד צעיר שבוע כל קיץ אצלך ואצל סבא, מן קייטנת נכדים פרטית עוד לפני קייטנת הקיבוץ הרשמית, עם ענבר או עם אחיי הגדולים. ובעיקר שיחות בארוחת צהריים, תוך כדי לימוד תפירה, תוך כדי סריגה ורקמה ומול הטלוויזיה, על דברים קטנים אבל מאוד מעניינים.

אני זוכרת גם לעיתים נזיפות, אמנם בצדק, אך בטון תקיף וברור ויחד עם זאת שלוב בהמון אהבה... והעובדה היא שחזרתי כל קיץ!

אח"כ בילדות הבוגרת יותר זוכרת שתמיד אהבתי לבוא לסעד לשבתות, הייתה מן אוריה נעימה כזאת, שיח בוגר יותר כבר על התלבטויות והחלטות שעמדו בפניי, תמיד אהבתי לשמוע מניסיוןך האישי בתור ילדה או נערה, איך אותן שאלות היו גם לך בגילי ושיתפת הכי בכנות, בשמחה, בחיוך וראיתי שנהנית להיזכר.

ראיתי בך שילוב מנצח של אסטרטגית משחקי חשיבה ואומנית ואופה בחסד, אהבתי בשבתות ההן לגנוב עוגיות מהארון מתחת לכיור גם אחרי ארוחת ארבע כי הן כ"כ טעימות!! והקוגל האגדי ביום שישי שכבר כל כך הרבה שנים לא זכינו לטעום אבל הטעם עוד צרוב לכולנו בזיכרון החושי.

באימהות שלי אני זוכרת איך אחרי הלידה של איתם, בני בכורי שנולד מעל 4 ק"ג, שיתפת אותי בלידות שלך שהיו גם הן לא קלות עם תינוקות גדולים במיוחד. סיפרת לי על אבא ובניה שהיו תינוקות שמנמנים ועל התפרים והכאב שאחרי הלידה. ישבנו על הספה והשווינו חוויות וקשקשנו ממש כמו חברות טובות, לא אשכח זאת לעולם.

בשנתיים האחרונות היינו בקשר מרחוק, אני זוכרת שלפני שטסנו לניו יורק באנו לביקור פרידה להגיד שלום ואת ברכת אותנו לשלום בכזאת שמחה וביטחון שיהיה לנו טוב ואפילו אמרת לי שהיית שמחה לטוס ככה טייל גם בעולם, ראית בזה הזדמנות וכל כך פירגנת.

בשיחות הטלפון שהיו לנו מידי כמה חודשים תמיד היית עונה וסבא היה מצטרף מהטלפון השני ויחד הייתי משתפת אתכם בחוויותינו ואתם הייתם צוחקים ומבינים ותומכים, וכל כך שמחים על הקשר שנשאר למרות המרחק ובין הצחוק והסיפורים הייתי שומעת את הדמעות הקטנות חונקות את הגרון מגעגעוע והתרגשות ושמחה גדולה..

[את הדמעות והחנק בגרון קיבלתי ללא ספק ממך סבתא בתורשה- אז על כך תודה!]

איזה זכות ענקית זו שהיינו בקשר כ"כ טוב, שגדלתי איתך בחיי, שהיו לנו שיחות זו עם זו, ושילדיי זכו להכירך מחייכת, שמחה, משחקת איתם בקלפים, מפנקת אותם בפירות ובעוגות מעשה ידיך!

לפני שלושה חודשים כשחזרנו לארץ, היה לי חשוב לבקרך, לסגור מעגל, לספר איך היה והפעם פנים אל פנים. (מי ידע שזאת הפעם האחרונה..) באנו עם הילדים, נפגשנו בחדר האוכל וישבנו אח"כ בבית, סיפרנו קצת סיפורים וצחקנו והקשבתי, כבר לא הצלחת לשמוע כ"כ טוב אבל ראיתי בעיניך שאת כל כך שמחה שבאנו, ושאת מבינה את ההתמודדות שהייתה לנו עם השפה הזרה, עם תחושת אי השייכות בארץ שהיא לא שלנו..

הצלחת להעביר לי בעיניך ובחיוך את הסיפור שלך בצעירותך שהגעת לישראל מארץ מולדתך ואת החוויה של קשיי ההסתגלות לשפה, לתרבות ולאקלים. ועם זאת בלי מילים הרגשתי איך הקשר שלנו והשיחות ממשיכים עדיין..

לסיום אני רוצה להיפרד בפעם האחרונה ולהודות לך שהיית לי סבתא נהדרת, מפנקת, סבתא של הדברים הפשוטים ובעיקר אשת שיחה כ"כ נעימה ומקשיבה תמיד בגובה העיניים.

למדתי ממך המון ואת דמות השראה עבורי גם מעתה והלאה.

יהי זכרך ברוך!

אוהבת ניצן

תודה

לחברי קיבוץ סעד היקרים,

אנחנו רוצים להודות לכם מכל הלב על הדאגה, התמיכה והעזרה ללא גבול בימים הקשים של ההידרדרות במצבה של אמא בחודש שעבר. הייתם לנו לסעד והרגשנו לאורך כל הדרך את הליווי החם, הרגיש, האכפתי, המסור והיעיל של נציגי [בעיקר נציגות] הקיבוץ. נציין בפרט את חנוש שמושכת בחוטים, מקשיבה ומעדכנת, ואת הצוות הסיעודי המסור - אריאלה וצילה. וכן את הצוות הרפואי בראשות דורית שעשה כל שביכולתו כדי להקל על אמא.

הדאגה לכל פרט והמוכנות לסייע בכל עניין המשיכו גם בימי השבעה וחזקו אותנו מאוד, העניקו תחושת ביטחון ונתנו הרבה כוחות להמשיך בימים שבהם 'השמים נפלו' והכול התערער.

תודה לכל המבקרים, המנחמים והמסייעים, ותודה מיוחדת לצוות החברה קדישא ולרב ארי שלא עזבו חסדם את החיים ואת המתים.

אשרינו שכאן ביתנו:

משפחת ברזל, איציק, בניה, יואב, אביאל, אבי ושרית

מתי בפעם האחרונה עשית משהו בשביל משהו?...

מהנצלה כ"חסד אמתי"

חשבנו לעדכן ולספר על "חסד אמתי" בעקבות הצטרפותן של משפחות חדשות לקיבוץ, וגם סתם כדי להזכיר...
 "חסד אמתי" זהו ארגון צדקה שהוקם על שם אמתי יקותיאל הי"ד, בן הקיבוץ שנרצח בפיגוע ירי בירושלים.
 הארגון תומך ב-16 משפחות נזקקות מהאזור, ובימי חמישי בלילה, פעם בשלושה שבועות, מחלקים להן החניכים חבילות מזון. שבת הרא"ה קיבל על עצמו את האחריות העצומה הזאת, כל הכבוד!

אנו זקוקים לעזרתכם ויש מספר דרכים בהן תוכלו לעזור לנו!

***בכלבו** - ישנו ארון פלסטיק אפור משמאל לדלת הפנימית, בו תוכלו לשים מצרכי מזון "יבשים" ובסיסיים.

***ביצים** - אנו קונים ביום החלוקה, אך מי שרוצה לתרום יש בשבוע של החלוקה "רשימת ביצים" על הארון.

***קופות צדקה בבתים** - פעמיים בשנה אנו אוספים אותן. מי שאין לו ורוצה - מוזמן ליצור אתנו קשר.

כמו כן, ישנה אפשרות לתרום סכום כסף קבוע כרצונכם בכל פעם שיש חלוקה (פעם בשלושה שבועות).
 המעוניינים מוזמנים ליצור קשר עם אדווה (0509440165)

*ביום חמישי בלילה, פעם בשלושה שבועות אנו זקוקים לנהג שיסיע את החניכים לחלוקה. נשמח אם המתנדבים להסיע פעם בכמה חודשים יפנו אל אוריה (0584878054) והיא תוסיף אותם לרשימת הנהגים המסורים שלנו (קפה ועוגיות עלינו)!

זו ההזדמנות להודות לכל התורמים ממרצם ומזמנם; לעובדי הכלבו על העזרה והסבלנות הרבה בכל מה שנחוץ, לנהגים על הנכונות לעזור בשמחה בשעות לא שעות, לכם שסובלים את המטרד הסביבתי הנ"ל, וכמובן לכל התורמים מכספם - בזכותכם ל-16 משפחות נוספות יש מה לאכול.

תודה רבה!

לשאלות והערות ניתן לפנות אלינו ונעזור בשמחה,

אדווה ארז (0509440165)

צ'רלס ארסמן (0542585680)

ד"ר ר'ד"ר (0549708869)

אוריה סט (0584878054)

חסד אמתי

מאסזרת כנ'ט מספר'ט

נפגשנו עם שמוליק בן שלום (בנם של ישראל ז"ל וציפורה תבל"א). שמוליק דיבר על עיירות הפיתוח והגרעינים שהוקמו כדי להשתלב ולקדם את העיר והנוער במקומות אלו בכלל, ובירוחם ונתיבות בפרט.

הכל התחיל כדבריו, בחברת הנוער בסעד, כששמוליק זכה להיות חלק מהצוות, אותו הוביל דודה, ביחד עם ואיטה סימקין ז"ל וחננוש תבדל"א. שתי המטרות שצוות חברת הנוער הציב לעצמו היו:

- א. לשאוף להגיע לתחושת שייכות של תלמידי חברת הנוער עם אוכלוסיית הקיבוץ, וברגע שזה הצליח, חברת הנוער הפכה להצלחה גדולה, שבסופה קיבלנו את פרס עליית הנוער.
- ב. בסוף התהליך, לשלב את החבר'ה החזקים חזרה בעיירות הפיתוח, כדי שיהפכו לדמויות הזדהות ולקבוצת השתייכות שיגרמו למהפך חברתי בעיר.

כך התחיל הגרעין הראשון לירוחם שהיה מורכב מ-12 חבר'ה ממרכז הארץ ו-5 נערים מחברת הנוער. מכאן הדברים התפתחו לעוד פרויקטים רבים, שמטרתם חינוך לערכי השליחות והסולידאריות החברתית. בסוף התהליך התיישבו בירוחם ובנתיבות, כ-400 משפחות מבוססות של נוער אקדמאי ממרכז הארץ. משפחות אלו הפכו את ירוחם מאחד המקומות הקשים במדינה, שכ-90% מהתושבים שהגיעו אליו עזבו אותו, למקום מוביל בתחומים רבים, עם הגירה חיובית ואוכלוסייה חזקה, שמובילה את כל הנגב בתחום אחוז האקדמאים, הרפואה, החינוך הרובוטיקה וכו'...

הפרויקטים שהוקמו ע"י מוסדות "ביחד" בירוחם ונתיבות הם:

- 2 ישיבות הסדר ייחודיות, המחנכות את תלמידיהם להגשמת ערכי החלוציות, ההתיישבות והסולידאריות החברתית. מאות מבוגרי הישיבות התיישבו בירוחם ובנתיבות, ביחד עם נוער מקומי ורבים נוספים התיישבו, בגרעינים ברחבי הארץ.
- פרויקט "יעדים" – למנהיגות צעירה אתיופית.
- 2 מדרשות להעמקת הזהות, הציונות והיהדות.
- 2 גרעיני ש"ל המחנכים את בוגרותיהם, להגשמת הערכים של "שרות לאומי לחיים" ע"י התיישבות בירוחם ובנתיבות, ביחד עם הנוער המקומי האיכותי. כ-60 בוגרות התיישבו בירוחם ובנתיבות ועוד בוגרות רבות, התיישבו בגרעינים תורניים ברחבי הארץ.
- 2 גרעיני משפחות ובהם כ-400 משפחות של אקדמאים שעברו ממרכז הארץ.
- ישיבת תיכונית ייחודית, שהדגל שלה הוא "אינטגרציה הפוכה". משמעות הסיסמה היא- כל ילדי ירוחם מתקבלים וילדי שאר אזורי הארץ, מתקבלים לאחר סינון. (זו הישיבה התיכונית הראשונה בארץ, שקיבלה את פרס החינוך)
- מדרשת "ערבות" – מדרשה לבוגרות ש"ל וצבא ומשנה"ל הבאה, גם תוקם תוכנית לבנות לפני שירות.
- ביי"ס ייחודי, שהיה אחד הקשים באזור והפך לבי"ס מוביל בלי להופכו לאליטיסטי.
- שכונה ייחודית של 72 יחידות דיור, שהמוטו שלה הם שני ערכים, קהילתי ואינטגרטיבי. המשמעות – חצי מחברי השכונה הם מהגרעין והחצי השני מהעיר. קהילתי פרושו, שקודם כל מגבשים קהילה אינטגרטיבית ואח"כ מקימים שכונה – 'קהילה בונה שכונה'. חשוב לציין ש-24 משפחות חזרו לעיר בזכות השכונה, כש-14 מתוכם הם בני המקום החזקים שכבר עזבו בעבר.

- אכסניית נוער גדולה ויפה ובה 480 מיטות (אחת הגדולות בארץ) שבין היתר מהווה מעין סטארט-אפ חינוכי. בזכות מעט הכסף שהאכסניה מרוויחה, מקימים את כל הפרויקטים החינוכיים שהוזכרו לעיל.
- מרכז טיולים וסמינרים, המעביר פעילות חינוכית בתכנים שלנו (התיישבות בנגב, אינטגרציה, שליחות, חלוציות וכו'...) לעשרות אלפי תלמידים בשנה.

שמוליק סקר את 4 הבעיות הקיומיות שאיתם נפגשים, בניסיון להתמודד עם הבעיות של עיירות הפיתוח:

1. התיישבות בנגב – 60% משטח המדינה ו-7% בלבד מתושבי המדינה כש-40% מהם הינם בדואים, שמכפילים את אוכלוסייתם כל 13 שנה. (ז"א שאם לא נתמודד עם הבעיה בדחיפות, בעוד דור יהיו פה מיליון בדואים ובעוד 2 דורות 4 מיליון).
2. פער קשים בין מרכז לפריפריה ובין ישראל הראשונה וישראל השנייה.
3. ניכור קשה בין ישראל הראשונה לישראל השנייה.
4. חילון ואיבוד ערכים.

שמוליק ציין שהמדינה מודעת לבעיות הקשות והקיומיות הללו ומשקיעה משאבים רבים להתמודד איתם. כמו למשל, השקעת כ-5 מיליארד ₪ בשנה, כדי למנוע את ההגירה השלילית, מהנגב והגליל ועדיין יש הגירה שלילית, מהנגב והגליל. הדוגמא הבולטת ביותר לכך היא ירוחם, שמקבלת תקציב של כ-60 מיליון ₪ בשנה לחיזוק היישוב (מעבר להטבות רבות עקיפות, כמו פטור ממיסים, יום לימודים ארוך וכו'...). ולמרות זאת נשארו כ-10,000 איש ביישוב, מתוך כ-100 אלף שעברו בו בעבר. כאמור, כיום הכל התהפך.

ההסבר לחוסר ההצלחה למרות כל המשאבים הרבים שהושקעו, הוא המעגל הסגור שנוצר בעיירות הפיתוח. לא חשוב כמה כסף נשקיע בתעסוקה, דיור, תרבות, חינוך וכו'... אם לא נפתור את כל הבעיות ביחד, אנשים טובים לא יגיעו והחזקים יעזבו, בגלל הבעיות שנשארו, כמו דימוי או חינוך ואז אין משמעות להשקעה הכספית. לא יעזרו מבנים וציוד משובח לבי"ס אם המשפחות החזקות לא נשארות. כשהחזקים עוזבים, אז בד"כ גם הילדים של הנשארים הם יותר חלשים וכנ"ל המורים. וזה מעגל סגור שמזין את עצמו.

הרעיון של הגרעינים הוא פשוט. חינוך הנוער האיכותי של בני"ע וחשיפתו לבעיות הקשות של עיירות הפיתוח ולחשיבות העצומה, הדתית והציונית, להתמודד איתן, ע"י התיישבות ביחד, עם הנוער המקומי האיכותי.

ההנחה הייתה שהצלחה בחינוך תגרום לנוער הזה להבין ולחוות, שזו גם איכות החיים הטובה ביותר. איכות חיים רוחנית, של הנאה וסיפוק מיצירה ומתרומה ואיכות חיים חברתית, שנוצרת על בסיס של חברה מגויסת, למימוש חזון וחלום משותף של מהפכה חברתית ורוחנית שבה המנוע של החיים הוא פחות "הווילח, וולו, ויזה" ויותר דבקות במידותיו של ה', 13 מידות של חסד ושליחות.

שמוליק הביא מס' דוגמאות, שמייצגות את השליחות של מאות המשפחות שהתיישבו בירוחם ובנתיבות.

למשל רופאה מהגרעין הראשון, שעד לפני שנתיים הייתה סגנית מנהלת קופ"ח כללית בירושלים והמשיכה לגור בירוחם ולנסוע כל יום לירושלים (עולם הפוך ל-90,000 איש ולמגמה עולמית של הגירת החזקים למרכז ולא להיפך). היום הרופאה הזו התקדמה והתקרבה לירוחם והיא מונתה לסגנית מנהלת של בי"ח 'סורוקה'. הדוגמה הזו מייצגת עוד 14 רופאים מבוגרי הגרעינים, הגרים היום בירוחם, כשעד לפני כ-16 שנה, לא היה אף רופא בירוחם. (עובדה זו גרמה אפילו למקרי מוות, בהעדר רופא בלילה).

הדוגמא השנייה שהובאה היא על זוג, שהאישה הייתה רכזת המדרשה ליהדות והבעל, מנהל מערכות מידע ב'שטראוס', שיוצא כל יום בחמש בבוקר למרכז וחוזר בשבע בערב. הסיפור הייחודי היה, על מקרה שבו הבעל היה צריך להזעיק את אשתו, בחמש בבוקר מהמדרשה, כדי שיוכל לנסוע לעבודה.

דוגמא שלישית שהובאה היא על בוגר הישיבה בנתיבות, שהיה בשנת שליחות בקייפטאון. כשחזר, שמוליק דיבר אתו ושמע על שנה מדהימה, הן בתחום החינוכי והן בתחום הפיזי (וילה עם 10 חדרים, משרתים, בריכה, טיולים בנופים המדהימים של קייפטאון וכו'...). וכששמוליק שאל אותו 'אז למה חזרת?' תשובתו הייתה, 'איזו מין שאלה היא זו ? עם חברים כמו שיש לי פה ועם משמעות לחיים כמו שי לי פה, איך לא אחזור?'

עד לפני 3 שנים הבחור הזה עבד בהייטק באשדוד, בחברה עם 200 עובדים, כשהוא היחיד שגר מדרום לאשדוד וכל השאר גרים מצפון לה. הם לא מבינים אותו והוא לא מבין אותם. כיום הבחור עזב את החברה הקודמת והקים חברת סטארט-אפ בנתיבות.

שמוליק סיכם, שאם מדינת ישראל לא תפנים את המסר הזה ולא תצליח לחנך את הנוער הטוב שלה, על ברכי אותה איכות חיים רוחנית וחברתית, הרי שהיא בסכנת קיום אמיתית. כיוון שבאוסטרליה ובקנדה איכות החיים הפיזית, יותר טובה ויש שם פחות בירוקרטיה, פחות צבא, פחות מילואים, פחות אינתיפאדה וכו'...

מדינת ישראל קמה על בסיס החלוציות המדהימה, של החלוצים שהתיישבו בסעד ובשאר יישובי הספר, בלי שום הגיון ושום סיכוי לעמוד כנגד הרעב, המחלות והייאוש. ואח"כ במלחמת השחרור, כנגד 7 מדינות ערב, שפלשו עם מאות מטוסים ועם מאות טנקים. כזכור בתחילת המלחמה, לא היה ליישוב העברי אפילו מטוס או טנק אחד.

הדרך היחידה להמשיך את קיומה של המדינה היא, ע"י חינוך הנוער לאותם ערכים של חלוציות וסולידריות, שאתם חלוצי סעד הבאתם לידי ביטוי, בצורה המופלאה ביותר ואנחנו בפרויקט שלנו, מנסים להמשיך את הדרך החשובה הזו.

חנה'לה אלקרט

יום הזיכרון ליצחק רבין ז"ל

לקראת יום הזיכרון ליצחק רבין, אנו מזמינים אתכם לשמוע את הרצאתו של אלון בן דוד:

"וילה בג'ונגל" - עתידה של ישראל במזרח התיכון המשתנה.

המלחמה החשאית שמנהלת ישראל, מה הסיכוי למבצע נוסף בעזה? או אולי מלחמה בצפון?

איך ישפיעו מנהיגי העולם, טראמפ ופוטין על עתיד המזרח התיכון?

אלון בן דוד, הפרשן הצבאי של ערוץ 10 עם הסיפורים והתובנות שלא תשמעו בתקשורת.

יום ראשון, י"ב בחשוון, 21.10.18

בשעה 20:45 במועדון לחבר.

מחכים לבלאקס - 1. תרבות

מהנצחה באמצעות

בישיבה האחרונה עסקנו במספר נושאים הנוגעים ליעדי המזכירות כפי שאושרו ופורטו לציבור החברים באחד העלונים האחרונים, לצד התחלת הפעילות בעניין שיוך הדירות והקמת צוות פעולה בעניין.

התקבלה החלטה בישיבה זו על התחלת פעולה בשני נושאים: "הגיל ה-3 וה-4" וגם "שינוי לשינוי". הוחלט על דרך פעולה והקמת צוותים בנושא, על כך בהרחבה בהמשך העלון בפרסום נפרד.

בנוסף התקיים דיון לקראת פרסום המכרז ליו"ר כלכלי בהתאם להמלצת צוות האיתור למזכירות. הוחלט לאשר יציאה למכרז פנימי וחיצוני במקביל. הפרסום על כך ייצא בע"ה באופן מיידי, כדי לעמוד במתווה שאושר במזכירות מבחינת לוחות הזמנים לבחירת היו"ר הכלכלי.

מכיוון שתקופת כהונתו של אורן הסתיימה בסוף החודש הקודם, אושרה במזכירות הארכת כהונתו עד לסוף שנה זו.

נקודת ח"ן - בשנת הלימודים הנוכחית ישנם מספר שינויים באופן ההתנהלות והניהול של הפנימיה. ראשית כל העובדים עברו להיות מועסקים ע"י העמותה ולא ע"י סעד. בנוסף, ביצענו הפרדה בין הניהול החינוכי לניהול הארגוני-הכלכלי. אודליה בן פורת נבחרה כמנהלת התחום הארגוני-כלכלי והחלה בחודש זה את עבודתה. נאחל לה הצלחה רבה בתפקיד אתגרי זה בשם כל החברים. בע"ה בקרוב נשב על סיכומי הפעילות של שנת הלימודים תשע"ח ואישור התקציב לשנה"ל הנוכחית, ולאחר מכן נפרסם דיווח עדכני לציבור.

חשוב לציין כי החלנו בפרסום הפרוטוקולים של המזכירות ב"קהילה-נט". ניתן לעיין בכל הפרוטוקולים מתחילת שנת העבודה הנוכחית באתר הקהילה. מובן שעניינים אישיים נגרעו מפרסום זה.

אני מקווה מאוד שפרסום זה יגביר את השקיפות והאמון של ציבור החברים בעשייה של חברי המזכירות.

גבולות כלפה

~ צוים סוויץ' ~

לרגל סיום שעון הקיץ, מוזמנים להפנינג משפחתי עם חברת "סוויץ' אקטיב" המתמחה בהפעלת ספורט המוני.

- ❖ תיפוף על כדורי ענק.
- ❖ טרמפולינות אישיות.
- ❖ מסלול מכשולים.
- ❖ גיימבורי לקטנטנים.

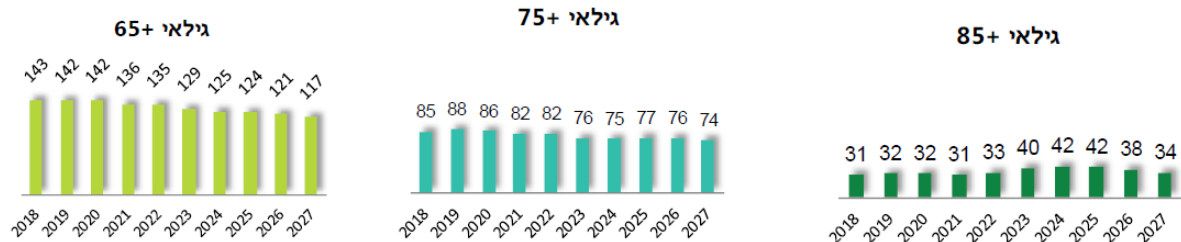
האירוע: מתנת הקונגרס היהודי העולמי, לתמיכה ביישובי הדרום, בעקבות ביקורם בקיץ האחרון בעוטף.

יום שני, י"ג בחשוון, 22.10, בשעה 15:45, על הדשא שליד חדר האוכל (מתחילים מוקדם ע"מ לנצל את שעות האור) נעלי ספורט חובה. הביאו אתכם את "ארוחת הארבע" ובואו ליהנות!

הנצת תהליך האסטרטגיה יצד האזכירות: "גיל השלישי והרביעי"

רקע:

אוכלוסיית קיבוץ סעד מונה היום כ 820 תושבים המתגוררים במקום. אוכלוסיית בני ה 65+ מהווה 16% מהאוכלוסייה הכללית. מבין החברים היא מסתכמת ב 143 חברים מתוך 278 חברי סעד (בכללם, 85 חברים מעל גיל 75 שמתוכם 31 חברים מעל גיל 85). מהנתונים עולה עוד, כי בטווח של 5 השנים הבאות - עד 2022, לא עומד להיווצר שינוי משמעותי.

*מתוך צפי תחזית צמיחה בסעד- טובי כהן

העיסוק בקבוצת הגיל השלישי והרביעי במדינה ובקיבוצים מתחיל לצבור מקום משמעותי בשיח הקהילתי-ניהולי. מגמה זו נובעת מגידול בקבוצת הוותיקים, הבנת המאמץ והמורכבות הנדרשים היום בפריסת מעטפת תומכת ורב תחומית לאוכלוסייה זו, תוך מתן מענה לצרכים בקיבוץ המתחדש ולבסוף שימור הערך ומידת האחריות של הדורות הצעירים כלפי הוותיקים הן ברמת התפיסה והן ברמת ההסדרים והמנגנונים למימוש תפיסה זו, תוך הבטחת איכות החיים והביטחון הסוציאלי.

רציונאל:

מחויבות זו כלפי הוותיקים לצד המגמות והנתונים, הביאה את המזכירות להציב כיעד במסגרת תוכנית העבודה השנתית את העיסוק ב"גיל השלישי והרביעי".

1. לצד תהליך זה מתקיימים שני ערוצים נוספים בעלי ממשק: הראשון- העיסוק ביעד "שינוי לשינוי" השני- תהליכי לימוד ומיפוי המתרחשים בתחום הבריאות והרווחה.

מטרה:

לשמר ולשפר את איכות החיים של אוכלוסיית הגיל השלישי והרביעי בסעד, על ידי מתן מענה הוליסטי ומקצועי. נעשה זאת באמצעות בחינת מידת ההתאמה של התפיסה המקצועית-קהילתית בקיבוץ לנתונים שהוצגו ונגבש תכנית עבודה להשגת היעדים.

תוצרים:

עיצוב תפיסת העולם וגיבוש המדיניות ביחס לאוכלוסיית הגיל השלישי והרביעי בסעד ותרגומה לידי מערך ארגוני ותוכנית עבודה ליישום תפיסה זו סביב עולמות התוכן: תעסוקה, פנאי/תרבות, רווחה ובריאות.

הרכב הצוות:

- **שני (2) נציגי מזכירות** - שרה רוזמן ואלי קראוס.
- **שלושה (3) נציגי ציבור**: מלי קסט, רות יערי ורכטי ברנהרד.
- **אנשי מקצוע**: מרכזת ועדות: ותיקים, סיעוד, בריאות, פרט, מנהלת בית שיקמה, עו"ס קיבוץ
- **ממלאי תפקידים**: יו"ר קיבוץ ומנהל הקהילה.

יו"ר הצוות - מנהל הקהילה.

****הצוות יסתייע בליווי של גורם מקצועי הבקיא בעולמות התוכן.**

אנו רואים חשיבות רבה בנחיצותו של צוות זה וקידום הנושא. במסגרת התהליך נשתף מעת לעת את הציבור והמזכירות.

בברכה,

תומר רכטמן - מנהל קהילה ואגודה.

זבולון כלפה - יו"ר קיבוץ

קידום יצא המלכירות: "שנינו לשנינו"

לחברים שלום.

קיבוץ סעד וחבריו החליטו על אימוץ מודל שינוי אורחות החיים לקיבוץ מתחדש והפעלתו ב 1.1.2010 אנחנו נמצאים כיום, כשמונה שנים לאחר הפעלת המודל במקום של התחדשות וצמיחה. מספר חברי הקיבוץ גדל מ 2014 ב 27 משפחות- 54 חברים, בדגש על קליטת משפחות צעירות באופן שממצב את הקהילה כהטרונגית ורב דורית.

בהסתכלות מערכתית ניתן להבחין כי קיים פער בין הרצונות, הצרכים השוטפים וההשקעות הנדרשות והם לא עולים בקנה אחד עם קצב הצמיחה הכלכלית בשנים האחרונות ועם המקורות העומדים לרשות הקהילה, ועל כן נדרשת נוסחה שתדע לגשר ולאזן ביניהם בהתבסס על הזהות והערכים הקהילתיים המובילים את הקהילה.

בתקופה האחרונה אנו עדים לריבוי הקולות בשיח סביב הזהות הקהילתית ואורחות החיים בקיבוץ המתחדש כיום, במקביל לזאת במסגרת תוכנית העבודה של המזכירות גובש יעד אסטרטגי לעיסוק ב"שינוי לשינוי". מוקד זה מכיל ערכים חברתיים-כלכליים ובממשק ישיר לאורחות החיים בקיבוץ: הן בהיבטים הקהילתיים(זהות) והן בהיבטים של המקורות, ההסדרים והמערכות התומכים בהפעלת המודל הארגוני-קיבוצי.

נקודת המוצא כיום מאפשרת קבלת פרספקטיבה על הערכים אותם אימצנו והזדמנות לבחון ממקום שידוע ומכיר את המשמעויות של הערכים עליהם החלטנו במודל הקיבוץ המתחדש בתחילת הדרך.

עיסוק בנושא מחייב דיון סביב השאלות וזיקוק התובנות וההסכמות: היכן נמצאת סעד היום? האם הגענו להיכן שרצינו? אלו צעדים נדרשים לביצוע ההתאמות, ומה המשמעויות כתוצאה מביצוע ההתאמות? **ומתוכן לקדם הסכמות קהילתיות נרחבות ותוכנית עבודה לביצוען.**

היום בבואנו לקדם את העיסוק בנושא ובכדי להניחו על סדר היום של הקהילה- המזכירות מבקשת להקים צוות עבודה לנושא בחינת מודל אורחות החיים בהתאם למתווה שהוצג במזכירות ואושר.

מטרת הצוות:

לחדד ולהבהיר את הערכים איתם יצאנו לדרך במודל המתחדש במסגרת המכנה המשותף וממנו לגזור את המשמעויות וההתאמות הנדרשות כיום באורחות החיים, לרבות מה לשמר.

קווים מנחים לעבודת הצוות:

1. לחבר את התמונה ולהכירה- התהליך צריך להתבסס על נתונים, מגמות, תחזיות, מקורות כלכליים, שימושים, תקנונים והסדרים קיימים. יש חשיבות שהמשתתפים יהיו חשופים ומבינים את בסיס הנתונים בפתח הדיון.
2. אמון והסכמות - מפתח להצלחת התהליך הוא מידת האמון שתיבנה בין השותפים לתהליך וההבנה שניתן להצליח רק דרך בניית מערכת הסכמות משותפות- אנו בונים קהילה!
3. היזון הדדי - התהליך בנוי בשיטת ה"ריצ'רץ" בין הצוות/המזכירות לציבור החברים(שיח קהילתי ודיונים) בכדי לאפשר את ההתקדמות ובאמצעות מנגנוני קבלת החלטות הקיבוציים.

התהליך מחולק עקרונית לשני שלבים:

שלב 1- זיקוק התובנות הערכיות והקהילתיות וגיבושן לידי הסכמות נרחבות.

שלב 2- תרגום ההסכמות והמשמעויות לידי החלטות אותן רוצים לקבל.

הרכב הצוות:

שלושה (3) חברים/ות נציגי הנהלות (מזכירות, קהילה ודירקטוריון תאגיד האחזקות)- פנייה ואישור באחריות המזכירות- בחירה על ידי המזכירות ובשיתוף הנהלות.

שלושה (3) חברים/ות נציגי ציבור ושכבות האוכלוסייה: ותיקים, דור בינים, חברים חדשים - בחירה על ידי המזכירות.

ממלאי תפקידים: יו"ר קיבוץ, מנהל קהילה, מרכז משק.

חברים המעוניינים להציג את מועמדותם לאיש את הצוות בתור נציגי הציבור מתבקשים לפנות לתומר עד לתאריך כ"ב בחשוון ה'31/10/2018.

בברכה,

זבולון כלפה- יו"ר קיבוץ סעד תומר רכטמן- מנהל קהילה סעד

למרגלית שריד מלף טוב להולדת הנין - ישראל
נכד לעידית וצווי שריד, בן ליהודית ואביתר צוקר
איחולים למחות ולנחת!

ברכות לרותי וחנן פינקלשטין לנישואי הנכדה
יסעת - בתם של רפאל ואורית פינקלשטין לבח"ל חגי נחמיה
איחולים למחות ולנחת!